

ΕΙΣ ΛΕΥΚΩΜΑ

τῆς Κυρίας M. B.

Ἄν ἡ σιγῶσα προσευχὴ τῶν καρδιῶν ἀντήχῃ,
εἰς τὸ γλυκὺ ψιθύρισμα τῆς αὔρας τῆς ἑσπερινῆς
κ' εἰς τὴν γαλήνην τῶν νυκτῶν, ἤχος γνωρίμου σοι φωνῆς,
ὥς δέησις ἐπιφοιτῶν, θὰ σ' ἔλεγεν· Εὐτύχει.

Μακράν σου ὅ,τι τὴν ζωὴν λυπεῖ καὶ κατατρύχει.
Ἀγγέλου προστατεύοντος ἅς σὲ καλύπτωσι πτερὰ,
καὶ ἔστωσαν αἱ ὥραί σου ἀνοίξεων χρυσῇ σειρᾷ,
κ' ἐρειδομέν' εἰς προσφιλῇ βραχίονα, εὐτύχει.

Ἄν δὲν ἐδόθῃ τοῖς θνητοῖς ἀδάκρυτος ἡ τύχη,
ἂν ὑγρὰνθοῦν ἐνίοτε οἱ μέλανές σου ὀφθαλμοί,
ἔστωσαν πάντοτε χαρᾶς ἢ συμπαθείας σταλαγμοί,
καὶ δυστυχίας δι' αὐτῶν πρᾶννουςα, εὐτύχει.

Καὶ ἂν ἐπέλθ' ἡ θύελλα βαρεῖα, μὴ ἀψύχει.
Ὁ σώζων τ' ἄνθη τῶν ἀγρῶν καὶ τῶν πτηνῶν τὴν φωλεάν
τοῦ ἐκλεκτοῦ τοῦ πλάσματος τὴν πατρικὴν του δεξιάν
πῶς θ' ἀποσύρῃ μὴ φοβοῦ, ἀλλ' ἔλπιζε, κ' εὐτύχει.

Εὐτύχει. Ταύτην τὴν εὐχὴν οἱ ἄτεχνοί μου στίχοι,
ἀπὸ καρδίας ῥέοντες, ἐκπέμπουσι πρὸς τὸν Θεόν·
καὶ ὅταν αὕτη θὰ σιγᾷ, καὶ ὅταν θέλω παύσει ὦν,
ἅς ζῇ καὶ εἰς τὴν μνήμην σου ἢ ἐπωδὸς, Εὐτύχει!

